

Jerzy Monkiewicz, Jolanta Wajdzik

Kynologia

Wiedza o psie

Jak i kiedy pies św. Huberta – zwany również z angielska bloodhoundem – dotarł do Europy, nie wiadomo, chociaż prawdopodobne jest jego azjatyckie pochodzenie. Wszystkie psy gończe mają w sobie krew tego psa.

Dzisiaj czasy wielkich polowań z psami gończymi minęły bezpowrotnie, zmalała więc także popularność tych ras. Hodowane są raczej lokalnie jako narodowe pamiątki. W miastach trzymane są niezbyt chętnie, gdyż mają skłonność do włóczęgostwa. Najbardziej znane i lubiane psy z tej grupy to: angielskie bassety, dalmatyńczyki i coraz popularniejsze w Polsce beagle. Wśród psów gończych znajdują się dwie rasy polskie: ogar polski i gończy polski. W grupie tej są również bloodhound (pierwotny pies św. Huberta) i posokowce.

10.6.1. Alpejski gończy krótkonożny

Jest to górski pies myśliwski używany jako posokowiec do tropienia zranionej zwierzyny grubej lub jako gończy na zające, dziki i lisy. Rasa pochodzi z Alp Bawarskich i Austriackich i powstała na skutek krzyżowań miejscowych psów gończych z jamnikami. Przez FCI została uznana dopiero w 1975 roku.

Alpejski gończy (zwany dawniej jamnikoogarem lub jamnikogończym) to pies krótkonożny, o mocnej, grubokościstej budowie, zwarty i umięśniony. Sylwetka

Ryc. 10.6.1. Alpejski gończy krótkonożny